

[Steffensen]

tænker her på handlingsplanen til nedbringelse af forureningen med næringssalte og organisk stof, den såkaldte NPO-plan. Jeg tænker på miljøbeskyttelsesloven, hvor vi skal se nærmere på, hvordan vi kan gøre tilsynsarbejdet så effektivt og rationelt som muligt, og jeg tænker på de resultater, der er kommet ud af arealudvalgets arbejde. Det er uden tvivl nødvendigt at justere planlægningslovene, når det drejer sig om regionplaner, kommuneplaner og de forskellige sektorplaner.

Kristeligt folkeparti har altid virket for, at u-landsbistanden kom op på 1 pct. af bruttonationalproduktet så hurtigt som muligt, sådan som det er foreslået af FN. Vi er derfor meget tilfredse med, at det i sidste folketings-samling lykkedes regeringen sammen med et stort flertal her i salen at få fastlagt stigningsprocenten, så vi kan nå dette mål i 1992.

Statsministeren gjorde meget ud af at omtale den nye teknologi, og det kan jeg godt forstå, for vi står formodentlig ved en helt ny epoke i menneskehedens historie med de muligheder, som her foreligger. Kristeligt folkeparti deler statsministerens optimistiske syn på, hvordan den teknologiske udvikling kan blive til gavn for hele samfundet. Den viden-skab, vi behersker, og de politiske beslutninger, vi skal træffe, har klart mulighederne i sig for at styrke og udvikle mennesket og naturen til et bedre liv, men bagsiden af medaljen er, at uoprettelig tilintetgørelse af livsmuligheder med uerstættelige tab af skaber-værkets værdier kan blive følgen.

Det er helt afgørende for, at disse udfordringer kan føres i en positiv retning, at vor etiske grundholdning er båret af den åndelige dimension og styrke, der udspringer af den kristne livsopfattelse. Det betyder, at de politiske beslutninger, vi skal træffe, først og fremmest må grunde sig i livsholdning og ikke bare være udtryk for, hvad der bedst kan betale sig, og hvad der er mest produktivt og mest effektivt. Det er ikke en ny etik, vi har brug for, men den kristne etik og livsforståelse er udgangspunktet for vore politiske beslutninger. Det er det eneste, der efter vor opfattelse kan sikre, at vi bevarer et menneskeværdigt samfund.

Erhvervslivet og industrien såvel som den biomedicinske teknologi har et klart og udtalt behov for, at politikerne snarest lovgiver

på området. Ingen ved bedre end forskerne, at man i fremtiden kan konstruere de organismer, man har brug for, og at man vil kunne gå langt ud over det, naturen hidtil har kunnet, selv når den bliver hjulpet af bevidst avlsarbejde, men at såvel tilsigtede som utilsigtede naturændringer kan blive følgen, er der ingen tvivl om.

Derfor er det nødvendigt med en debat om, hvilket natursyn vi ønsker bevaret og fastholdt som grundlag for den menneskelige tilværelse. Også her drejer det sig om etik, idet vi er forvaltere af hele skaberværket: dyrene, planterne, luften og vandet. Kort og godt: vi må have en lovgivning, der giver klare retningslinjer, så vi får afstukket rammer, inden for hvilke både forskningen og samfundslivet i øvrigt har sin frihed. Meget skifter omkring os i vort samfund, og store ændringer vil vi opleve, og hvis ikke vi havde faste holdepunkter, vi kunne justere efter, ville vi være ilde stedte, men det har vi.

Vi er alle tjenere i det danske folkestyre, og vore tanker om fremtiden og de ordninger, vi skal finde for det danske samfund, må bestandig justeres efter det menneskesyn, der kaster livets håb og livets lys ind over vort menneskeliv og ind over vort folkeliv. I dette perspektiv går kristeligt folkeparti til denne samlings opgaver.

Pia Kjærsgaard (FP):

Meget symbolsk blev hastighedsgrænserne nedsat, samme dag som dette folketing trådte sammen for at starte en ny samling, fuldstændig som regeringens resultater er for nedadgående med bl.a. rekordhøjt skattetryk og et betalingsbalanceunderskud, der vil sætte nye rekorder i 1985.

Da regeringen stod til søs i 1982, skete det med det mål for øje, at betalingsbalancens underskud skulle være væk i 1988. Nu efter 3 års sejlads har kaptajnen konstateret, at hans udflugtsmål forsvinder mere og mere ude i horisonten. Det mål, han satte sig ved afrejsen, er altså længere væk end beregnet. Det tyder på dårligt sømandskab, men – der er i de seneste dage kommet et men – kaptajnen tilføjer nu, at betalingsbalanceunderskuddet skal være ude af verden i løbet af 1988. Hokuspokus, så røg der 365 ekstra dage på til at holde besætningen hen med. De, der har finansieret denne underskudssejlad, burde